

udenlandske børn. Det er sådan, at forslagsstillerne ønsker, at registrerede partnere skal have samme adgang som ægtefæller og enlige til at adoptere.

Tilsvarende forslag har vi i det væsentlige behandlet adskillige gange tidligere her i salen, faktisk så sent som i foråret 2005 i forbindelse med et forslag om ændring af adoptionsloven. Ved de tidligere lejligheder har jeg givet udtryk for, at regeringen ikke kan støtte forslaget, og jeg vil gerne for en god ordens skyld indlede med at sige, at regeringen altså ikke har ændret holdning på området: Vi kan heller ikke støtte forslaget i denne omgang.

Ved flere lejligheder har jeg understreget, at formålet med en adoption efter regeringens opfattelse er at give adoptivbarnet en så god og en så tryk opvækst som overhovedet muligt. Det er det, som vi må fokusere på, og så må hensynet til ligestilling efter regeringens opfattelse vige for det overordnede hensyn, at det først og fremmest er hensynet til barnet, der er afgørende.

Især udenlandske adoptivbørn har ofte haft en omskiftelig og en utryk start på tilværelsen, og Danmark skal sørge for, at vilkårene for de børn, der kommer til Danmark, er de bedst mulige. Det har vi simpelt hen en forpligtelse til over for de børn, det drejer sig om, men naturligvis også over for de lande, som tillader, at vi adopterer børn fra dem.

Jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at registrerede partnere vil kunne give de udenlandske adoptivbørn en god og tryk opvækst, men det er altså sådan, at børn som udgangspunkt har det bedst med at vokse op i en sammenhæng, hvor der både er en mor og en far.

I debatten på adoptionsområdet bliver man ofte spurgt, om det ikke er bedre for et barn at vokse op med homoseksuelle forældre end at blive forældreløs og vokse op på et børnehjem. Det kan man selvfølgelig let svare bekræftende på. Men faktum er, at der på verdensplan er langt flere, der ønsker at adoptere, end der er børn, der er frigivet til adoption. Alternativet er altså ikke en opvækst på et børnehjem, men at barnet bliver adopteret af et andet par, som også kan give barnet et godt liv.

Et andet faktum er så, at registrerede par slet ikke vil kunne få formidlet børn fra giverlandene, selv hvis vi faktisk ændrede den danske adoptionslovgivning. Beslutningsforslaget forudsætter, at der med hensyn til adoption af

udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem de pågældende giverlande og Danmark om adoption til par i registreret partnerskab, og sådanne aftaler lader sig ifølge de svenske erfaringer ikke indgå overhovedet.

Forespørgsler til de seks svenske formidlende adoptionsorganisationer viser, at de giverlande, der bortadopterer børn til Sverige, ikke har mulighed for eller ikke har lyst til at formidle børn til homoseksuelle par. Erfaringerne må jo forventes at kunne overføres til danske forhold, da en række af de lande, der har udtrykt den holdning, er lande, hvorfra også Danmark modtager børn.

De svenske myndigheder har desuden oplyst, at ét registreret par er blevet godkendt som adoptanter, mens et andet par for tiden gennemgår godkendelsesforløbet. Interessen fra de registrerede partnere har i det hele taget været meget beskeden, og det er jo tankevækkende, at de svenske formidlende adoptionsorganisationer modtager flere henvendelser fra journalister og studerende, end de modtager fra registrerede par.

I beslutningsforslaget fremhæves det, at det vil have stor signalværdi at gennemføre en fuldstændig ligestilling med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn, idet registrerede par på den måde vil blive anerkendt i lovgivningen. Hertil vil jeg gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt her i salen: Regeringen ønsker ikke at medvirke til, at der gennemføres lovændringer på et så følsomt område, som vi taler om her, netop adoptionsområdet, alene for, at der på papiret skal opnås en ligestilling og dermed gives en form for signal, og slet ikke, når det jo også på forhånd står klart, at giverlandene ikke har mulighed for eller lyst til at formidle adoptivbørn til registrerede partnere.

Kl. 14.45

Et godkendelsesforløb som adoptant med alt, hvad det indebærer, bør også gennemføres ud fra en forventning om, at hvis man bliver godkendt som adoptant, kan man også regne med at blive forældre til et barn. Det bør ikke gennemføres ud fra et synspunkt om, at alle har ret til at få prøvet, om de vil være forældre, men at de så i øvrigt ikke kan blive det, fordi der ikke er nogen lande, som vil anerkende en adoption til de pågældende. Det kan umuligt heller være børnenes tarv at gennemføre en sådan ordning alene for signalværdiens skyld.

Så regeringen vil altså afvise forslaget.